

Glasilo Prekmurskih Slovincov.
Cena na leto 20 K, če jih več
vkup hodi na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jatelj Klekl Jožef vp. pleb. Čren-
sovci Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1.50 fil. za ednok, za
večkrat popust.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.

Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

Govor nasega poslanca gospoda J. Klekla

v Belgradi na seji konstituante dne 10. maja 1921.

Zastopam sicer cel narod, a predvsem svojo ožjo domovino, naše lepo Prekmurje. Ta pokrajina je šele pred kratkim začutila bratski objem matere domovine Jugoslavije, a vendar je slavila to vjedinjenje s takšim navdušenjem, da je brate prek Müre ne samo dosegla v iskrenom raduvanji, nego mogoče še prekosila. To se je zgodilo 13. avgusta 1919 v Beltincih, kje je 15.000 zavednih Prekmurcov slavilo vjedinjenje starodavne prekmurske „Slovenske krajine“ z materjov Jugoslavijov. Civilna i vojaška oblast je bila očarana, kda je videla to navdušenje. I bodi povedano, gospodje: med nazočimi izobraženimi Prekmurci so bili edino tamošnji duhovniki jugoslovanskoga mišljenja. (Klici: Tako je!“

Vzroki nezadovoljnosti v Prekmurji — krivice.

Če zdaj iščemo to navdušenje, ga ne najdemo. (Minister Pucelj: „Kam ste ga pa dejali?“) Vam takoj povem. Navdušenje ne izginilo za toga voljo, ar morebiti ljudstvo ne za našo državo. Saj so naši ljudje komaj čakali vjedinjenja. Toda hujskači so, ki hodijo okoli i agitatorje. Ti agitatorje so krivice.

Povdarjam, da me ne bode te napačno razumeli: v Prekmurji imamo sodnike, ki so dobri brez razlike; imamo tudi dobre uradnike, izvrstne častnike, imamo dobre učitelje. Toda vendar moram konstatirati, da nešteri delajo tako, da jemljejo ugled ne samo svojim kolegom, nego tudi državnoj službi; imamo uradnike, ki, bi pravo, tirajo v obup naše ljudstvo. (Poslanec Brandtner: „Kdo so ti?“) Vam bom takoj navedel posamezne slučaje. Jaz sem odkril rane našega ljudstva gospodi finančnomi ministri, g. ministri prosvete, g. ministri za šume in rude, za agrarno reformo, za socialno politiko, g. ministri saobračaja i drugim i se vupam, da bom uslišan i da se posušijo skuze mojih rojakov. Vendar pa mi dovolite, da pokažem tu na dva vzroka, ki budita našo nezadovoljnost.

Zasmehava se vera i blati duhovščina.

Prvi vzrok je to, da se zasmehuje vera. (Ugovori ministra Pucelja, poslancev Venčeslava Wilderja in Milana Pribičevića. Klici: „Konkretni slučaje!“) Počakajte, Vam navedem takoj konkretne slučaje. Naše ljudstvo, čast njemi bodi, je globoko verno. Mislim, da je za državo dobro, če je narod veren. Kajti če je narod veren i pobožen, tudi boga. Mi njemi rečemo z besedami svetoga pisma: „Ne oblasti zvu od Boga“, i da je oblast od Boga, zato jo moraš bogati. I za toga voljo, da je Prekmurec veren, tudi boga. Če bi ne bio veren, bi se spuntal. (Poslanec Fabjančič: „Ali je sovjetska oblast od Boga?“) Je (Poslanec Fabjančič: „Ali jo je treba ubogati?“) Treba jo je ubogati. Toda ne smemo ubogati takrat, če oblast zapoveduje nekaj, ka nasprotuje božjim zapovedom. (Poslanec Fabjančič: „Mi zapovedujemo osvoboditev.“) Od česa? (Poslanec Fabjančič: „Od kapitala.“) Tudi mi to želimo, samo ne potom revolucije, ampak potom evolucije.

Gospodje: Za toga voljo, da je naše ljudstvo globoko verno, težko prenaša takše šikane, s šterimi se zasmehuje verski čit prebivalstva. (Ugovori.) Naj omenim samo nekaj! Den za dnevom se smešijo tisti duhovniki, ki so edini i samo oni delali za vjedinjenje naše pokrajine s tov državov. (Poslanec Škulj: „To je zahvala!“) Res, to je zahvala! (Poslanec Škulj: „Kdo je delal največ?“) Ne govorim rad od toga, da ne zbudo vtisa, kak da bi se mi duhovniki hvalili. Vendar pa moram, da dobite pravilno sliko o naših razmerah, konstatirati to le: Gospodje, naši duhovniki so bili preganjani, so bili celo zaprti, so bili oropani, ar so se borili za vjedinjenje. Hvaležnost za to se pa kaže v tem, da se den za dnevom blatijo katoliški duhovniki. (Poslanec Milan Pribičević: „Kdo Vas zasmehuje?“ Minister Pucelj: „Povejte,

kdo Vas smešil!“) Saj bom povedal. Mi imamo ništerne učitelje, naglašam: samo ništerne, ki... (Poslanec dr. Žerjav: „Povejte imena!“) Lahko Vam vsak čas postrežem z njimi. Povem en slučaj. Ko je postal mesto dr. Brejca predsednik deželne vlade v Ljubljani dr. Pitamic, vzame neki učitelj v Prekmurji v roke političen časopis i reče: „Glejte, deca, zdaj je konec popovske vlade.“ (Medklici: „A s tem se ne smeši vera!“) Pač pa se smešijo duhovniki, ki so se za ujedinenje največ borili. (Velik nemir. — Medklici: „To nima z ustavo ničesar opraviti.“ — Poslanec Škulj: „Počakajte, bodete že videli, v kakšoj zvezi je to z ustavo.“ Nešteri poslanci i ministri pristopijo k govorniki in se informirajo pri njem v razgovoru podrobneje glede inkriminiranih slučajev. Predsednik dr. Ivan Ribar: (zvoni) „Prosim gospode poslance in ministre, da se ne razgovarjajo z govornikom. Poslanec Josip Klekl: Odide katehet iz šole. Učna moč odpre okno i pravi pred decov: „Naj duh popovski ide ven!“ To vendar ne dostojno: Druga učiteljica javno naglašuje: „Jaz sem naprednoga mišljenja, sem bila, sem in bom. I zato ne grem v cerkev i ne spoštujem popa.“ Ali je to samo norčevanje iz našega stanu? (Poslanec Milan Pribičević: „Cerkev bi bila bolj spoštovana, če bi ne politizirala.“) Naši duhovniki ne politizirajo, gospodje.

Omeno sem že, da je naše ljudstvo verno. Vsako nedeljo je njegova prva dužnost, da ide v cerkev. Mislim, da toga ljudem ne zameriti. Toda ka so bile volitve, so bila volišča nalašč tak razdeljena, da naše ljudstvo ne moglo zadostiti svojoj verskoj dužnosti. Ljudje pravijo: „Lahko bi volili doma pri cerkvi, pa so nalašč volišča tak razdelili, da ne moremo iti k meši, če ščemo iti volit.“ Cela katoliška župnija Sveta Jelena je morala iti volit v nemško občino Fükslince, kje je bio en sam volilec i kje ne redne božje službe. (Klici: „Čujte!“) To vendar ne verska svoboda!

Višji šolski svet — cerkvena oblast.

Omenim še nekaj. Civilni komisar za Prekmurje je razposlal sledečo naredbo, datirano z dne 4. aprila t. l. št. 880/š: „Vsem šolskim vodstvom v Prekmurju. Vsled odloka višjega šolskega sveta v Ljubljani z dne 29. marca 1921. št. 3733, se prepoveduje nadaljnja uporaba prekmurskega katekizma. Ta knjiga se mora odstraniti iz šole takoj in nadomestiti s katekizmom, ki ga je izdala Jugoslovanska (prej katoliška) knjigarna v Ljubljani. Ta knjiga se dobi pri šolskem oddelku.“ Glejte, gospodje, slovenski katekizem je prepovedan, a ravno po tem katekizmi se poučuje v madžarščini i nemščini.

In zakaj je izšla ta odredba? Zato, ker se ta knjiga dobi pri šolskem oddelku. Gospodje so nakupili knjig, tako sem informiran, pa jih ne morejo prodati; zato so naš slovenski katekizem prepovedali. (Poslanec dr. Šerjav: „Toda saj je novi katekizem tudi katoliški in slovenski in ga je izdala Katoliška knjigarna v Ljubljani!“) Toda ničče nema oblasti, da uvaja nov katekizem! Naši kateheti so dali odgovor, da se tej odredbi ne podvržejo. Ljudstvo je ogorčeno. Ali ne to preganjanje verske svobode, če nam predpisuje katekizem višji šolski svet? To je naša cerkvena zadeva. Mi imamo za Prekmurje poseben vikariat. Pri nas ima pravico naš vikariat odrediti, štera knjiga se mora pri poučevanju veronavuka rabiti. Če bi bio naš katekizem madžarski, bi človek saj razumel, da ga svetna oblast preganja. Toda to je slovenski katekizem, čisto slovenski. Ali ne to preganjanje vere? (Ugovori.)

Zato je naše ljudstvo nezadovoljno in išče sredstev, da si pomaga. In to sredstvo je: dajte besedo našemu ljudstvu: Mi smo imeli poprej takozvani prekmurski sosvet. Zastopniki našega ljudstva so se poklicali i pritožbe naših ljudi so se poslušale. Zdaj toga ne več, zdaj se dela brez nas.

Imenüvanja uradnikov davčne stroke v Prekmurju leta 1921.

Pri davčnom okrajnom oblastvi M. Soboti: davčni oficijal Mahs Merčin za davčnoga upravitelja v IX. čin. razr.

Pisarniški nadoficijant Agust Kos in pisarniški uradnik Alojzij Vöröš pisarniškim asistentom v XI. čin. razr.

Pri davčnom uradi v M. Soboti:

Davčni praktikant Alojzij Germovšek davčnim asistentom v XI. čin. razr.

Pri davčnom uradi v Dol. Lendavi: Vodja davčnoga urada oficijal Rihard Koller davčnim upraviteljom v IX. čin. razreda.

Davčna asistenta Stjepan Kramar in Anton Šel, davčnim oficijalom v X. čin. r., davčna praktikanta Jožef Jurak in Rudolf Kump davčnim asistentom v XI. čin. razr.

Novo imenovana davčna asistenta Cimerman Franc in Gregorc Josip sta pridružena davčnomi uradi v M. Soboto, a davčni asistent Čeplak Dragotin pa davčnomi uradi v D. Lendavi.

Davčnim izsterjevalcom za okraj M. Sobota je imenüvan vojni invalid Janez Richtarič, a za okraj D. Lendava Kozjek Rajko.

Glasi.

Vse, ki se ščejo naseliti pri D. Lendavi na herceg Esterhazyjovom posestvu, ešče enkrat pozavamo, naj se taki zglasijo ali osebno ali pismeno pri Uredništvu Novin v D. Lendavi. Či se što pismeno zglesi, naj zapiše na karto svoje ime, zdajšnje stanüvanje, kelko kotrig računa familija, kelko vrednosti ma, i či hišo ma ali ne. Či se naši ne prigrasijo za dosta, te se Primorci bodo tam naselili! Na vsakšo kotrigo prej dobi en plüg zemlje. Hišo si pa more sam gorspovati, a k tomi pa dobi državno podporo ali v lesi ali pa v posojili penez na fal intereš.

„Drüštvo prekmurski slovincov v Ljubijani“. V Ljubljani se je ustanovilo te dni novo drüštvo prekmurski slovincov. Čisti nameni, ljübezen do naše rojstne grüde, ljübezen do našega prekmurskoga ljudstva je povzročila te stopaj i pripelala nas do toga uspeha. Den do dneva se nas namreč več zbira iz Prekmurja v srdišči naše ožje domovine, v Ljubljani, ki pa smo vsi počutili težkoče prvi dnevov nepoznanoga kraja, posebno v današnjih razmerah. Zato ščemo pomagati na novopridočim. Namen drüstva je — ki pa se samo v siršem pomeni besede lahko imenüje drüštvo, ar še dozdej nema pravil i dovoljenja od merodajni faktorjov — vzgojitev medsebojne ljübeznosti, podpiranje kotrig, posebno pa podpiranje — ali izključno samo v privatnih zadevah, — potom pojasnil tisti prekmurcov, štere življenske raz-

mere v Ljubljano prisilijo. Obrnite se zato z vüpanjom na podani naslov v vaših privatnih zadevah i drüštvo vas bo informiralo. Ob ednim pa tüdi prosimo, da se za odgovor priložijo znamke (štempl.) Drüštvo Prekmurski Slovincov, Ljubljana, Deželna bolnica.

Ki šče dobro i močno blago po fal ceni küpiti naj ide k Sršeni v Lotmerk.

Zakaj? Zakaj šinfajo prekmurski liberalci govor našega poslanca, gda so njemi v Belgradi ešče liberalni minister, fini gospod dr. Krizman čestitali? Zakaj pišejo, ka so od nevol prekmurskoga ljudstva nej gučali, a šimfali so pa vse uradnike finance i orožnike? Zato lažejo vse to, ar je kole nevoščenost 1) zäto, ka ne sedijo oni kak zastopniki Prekmurja v Belgradi, nego sedi dühovnik, ki celo srce mä za naše vse ljudü! 2) zato ka, njihovih krivic naš poslanec neso zamučali, oni bi je pa zakrili tam kak tihi grob; 3) zato ar je govor bio tak lepi, ka je navdüšo ešče poštene liberalce, šteri se je všem dopadno, ki so ga z pravičnim srcem poslušali. Njihove plitve düše toga uspeha ne morejo prenesti. No ja grozdje je kisilo.

Dijaki, šteri čütijo v sebi misijonski poklic, (šteri se želejo včiti za misijonare) bodisi za domače — šteri ostanejo vsigdar v svojoj domovini — bodisi za zunanje, to so tisti, šteri želejo poznej kak misijonarje v Afriko ali kam inan vö z domovine. Vsakši dobi lahko o tom raztolmačenje, kak se najleži i brez velkih stroškov dosegne točno, pismeno pri Kareli Kornhäuser, Tabor 12. Ljubljana. Do 15. junüša. Ali po od 1. julüša do 15. augustüša pri Kornhäuser Kareli, sv. Jürrij, Prekmurje.

V Črensovcih je vmro 24. majüša mladi, vrli, od vseh spoštüvani dečko, Kazimir Smodiš. V svojoj 20. letnoj mladosti pa ednom leti dugo trpečem betegi se je preselo v srčno večnost. Žalüjejo za njim dragi starüše, vsa rodbina i priatelji. N. p. v. m.

Amerikanski slovinci iz Southbethlehema, so darüvali na Bratonske zvoné 1500 Kr. Smej Ivan, Krenosa Treza iz Beltinec 100—100 K, Lipič Matjaš, Olaj Ivan iz Gančan 50—50 K, Gelt Jožef iz Murske Sobote 50 K, Neimester Štefan iz Rakičana 50 K, Legén Jožef iz Bratonec 1100 K. Vsem darovnikom se prisrčno zahvali Bratonska občina.

Zamüdili so naši liberalci. Zdaj delajo resolucije v Soboti, gda smo je mi naše kmečke zveze pristaiši po beltinskem, črensovskom, törjanskem itd. spravišči že davno naznanili vladi potom našega poslanca. Vse ka smo mi zahtevali, zahtevajo zdaj oni. Veseli nas to, da idejo za nami i pobirajo gor naše drtinje! Sküпно delo je najbolše. Mi poštü-

jemo njihovo prepričanje, mi ne tajimo da i med njimi so pošteni ljudje, ali nikak ne moremo odobravati toga, da našoj stranki ne priznajo ni piktice dobrote i da jo potvarjajo, ka z pavinim pérjom hodi, oni so vse včini. Naša stranka je razvila svojo zastavo i delala z cele moči za celo naše Prekmurje za katoličance, evangeličance i izraelite brez razlike, gda domače vérvstvene i demokratske stranke ešče nej bilo pa itak drugo kak sramotenje od demokratske stranke naša ne dobi. Njihovo glasilo „Prekmurški Glasnik“, drugo kak potvarjati, lagati i sramotiti ne ve. Ne je nam žao za to, ne, ar od ljudi, ki nemajo duše i srca, drugo ne moremo čakati. A ta prilika, da so tudi poštenjaki v nasprotnom tabori, nas pa li sili, da pitamo, kak je to mogoče, da ti poštenjaki trpijo te način razširjenja svoje stranke? — Železnico, mošte, tajnike, saditev duhana, agrarno reformo itd. itd. što je prvi želo? Što se je borio najbolje, ka bi domači ljudje prišli do služb! Što je spravvo največim domačim službe? Jeli naša stranka. Što je Ormoško železnico v tisti tér spravo, da se stalno zagradi? Jeli naša stranka z ministrom naše stranke, dr. Korošcom, ki se je kak železniški minister za našo prošnjo tak zevzeo, da se je ta posluhnila. Pa odgovor na vse to je, da naša stranka i njeni voditelje pavino pérje nosijo, to je da se gizdavijo z tistim, ka je ne njihovoga. Jeli kak nesramno delo je to za poštene ljudi. Ja, slabosti mammo vsi, zna po slabosti priti kaj med ljudi, ka je ne istina. Ali den za dnevom prinašati naprej sramotenje i laži i té nikdar ne popravljati, to ne je že slabost, nego hűdobijo. Komi se dopadne ta hűdobija, naj stopi v demokratsko stranko, za nas krščenike i izraelite, ki verjemo de je laž greh, da je ogrzavanje celo smrten greh i ka bomo mogli strašen račun ednok pred Bogom davato za to, za nas je ne mogoče, da bi mi té stopaj napravili, — prinas so zaműdili na veke liberalci. Katoličanski, evangeličanski i izraelitanski pristaši „kmečke zveze“.

Seršeni v Lotmerki so na novo dobili dosta škofa, kamgarnov in cajgov. Tudi ženskoga blaga vsakefelé po znižanoj cení. Odavlejo vse falej kak dozdej. Žuto močno platno, lakét šűroko, košta meter samo 26 K. Tudi svilni i vunatni mlinski pajtelni se zdaj dobijo.

Najmočnejša stranka. Naši prekmurški liberalci (demokrati) trobijo na vse strani, ka je njihova stranka najmočnejša i ka ž njov se vse dosegne, po njej se Prekmurje v paradižom spremeni, v šterom de ešče goriško borovje šunke pa povitice rodilo. Moč demokratske stranke je to: Vseh poslancov (kűvetov) je zdaj v Jugoslaviji 419, iz med teh je 94 de-

mokratov, vse ove stranke so proti njim, to je, večine nikdar ne morejo dobiti brez drugih strank i zvűn osem poslancov Samostojne kmetijske stranke, štera se kak trebina vleče za liberalci, pravimo zvűn teh osem, niedna stranka ne podpira liberalce, nego vse je sovražio, ar so oni najhűjši kapitalisti, šteri gledajo samo za svoje banke, ne pa za siromaka, kmeta i delavca, v cerkev pa tak radi hűdijo, kak rade se koprive pridihavajo. Tak višje tristo poslancov stoji proti sto demokratom. Jeli kakša moč? Pa glejmo Slovenski orsag. Té odebira 40 poslancov. Iz med teh so liberalci dobili samo tri. Jeli kakša moč? Na Horvackom niti dvajseti jih nemajo, čeravno Horvatska ma skoro sto poslancov. — Pa če same stranke po sebi gledamo, je tudi nej najmočnejša, ar radikalna ma več poslancov kak demokratska. — Občinske volitve so bile zdaj v Sloveniji. 810 to je osemstodeset občin je odebiralozdaj župane (rihtare i poglavare) i ta najmočnejša stranka je iz med 810 občin v svoje roke komaj do 50 (pétdesét) občin dobila, vse ove so njoj pobrale druge stranke se zna, da največ naša kršč. „kmečka zveza“, štera že dozdej ma na Štajarskom 69% na Kranjskom pa 60% občin v svojih rokaj, to je dvetretjini slovenskih občin je v našoj krščanskoi stranki. Dozdej mammo 6649 naših odbornikov. Kje je pa te moč demokratov, v čem so oni najmočnejša stranka? Najmočnejša stranka je v tom, da niedna niti komunistična ne piše tak nesramno proti pravici, proti veri kak ta, da niedna nezagovarja tak kapitaliste kak ta proti pravican prostoga kmečkoga i delavskoga ljudstva, da niedna kak ta ne pokápa svoj lastni narod, ar kak se je njeni voditeo dr. Žerjav izjavo, on je zato, da se slovenski jezik spremeni v srbskoga, to je slovensko plemen vűmerje. Vera Krščanska i naše pleme naj prejde, to je jedro programa te takzvané „najmočnejše demokratske stranke“. V tom so najmočnejši naši demokrati i pa v kričanjí.

Procesija na telovo se vršila letos v D. Lendavi impozatno i dozdej ešče v D. Lendavi na neviden način. Odeležba je bila ogromna, ne samo od strani prostoga ljudstva, nego od strani intelligence tudi. Vulice, po šteri je šla procesija, so bile z zelenimi vekami vse okinčane tak i tudi hiše, kre šteri se je procesija mikali, okna pa vsešűrom razsvetljena. Nikaj genljivoga je bilo gledati jo dugo procesijo, da se po vulici razvrstila v najlepšem redi. Takše procesije i takšega reda še Lendava ne vidla. Procesije so se udeležile tudi vse civilne i vojaške oblasti. Baldachino (nebo) so nesli vojaki. Častna garda je pa dala pri vsakšem blagoslovi „salve“ iz pušk. Če drugo ne, že to je velkoga pomena bilo, da

smo se letos znali odtrgnoti starim tradicijam, navadam. Oltare smo spostavili na drugih mestah kak je dozdej v navadi bilo. Bole na razno, da se procesija bolje mogla razvrstiti. Morebiti so se za toga voljo stari posestniki, pri šterih hišaj so dosegamao oltarje bili postavljeni, prizadete čűteli. Vse eno. Red je zahtevao to. Lűdstvo se pa pomali tudi privadi k obdržavanji reda, šteroga dozdej smo ne jako opažűvali. Vse to reorganizacijo i delo so na sebe vzeli naš g. župan Božidar Sever, šteri so zaistino neutrdljivo delali na tem, da se procesija sv. Rešnoga Tela na kem slovesnejši način more opraviti. Za njihov trűd i poŕtvovalno delo njim mestni župni urad tem potom izraža svojo najprisrűnejšo zahvalo.

Nesmilenost orožnikov v Prekmurji. Dne 22. maja, ravnoč v nedeljo se zgodilo nikaj dosedaj v Prekmurji neslišanoga. Dva Črensovskiva orožnika sta mela ednoga človeka za koles (biciklin) privezanoga i tak je sirmak od Črensovec notri do Lendave za biciklinom moral bežati. Roke je meo vkűper zvezane, na rokaj je držao črevlje, da bos naj ležej cepeče za kolesom. Lűdstvo, gde je vidilo to nesmilenost orožnikov, je bilo vsešűrom ogorčeno med tem barbarstvom. Saj smo ne v Afriki, med kulturne narode se računamo. Kaj šteč je vűino te človek, na takši način se ne sme ž njim delati v enoi kulturnoi državi, či je kaj pregrešo, naj postpajo ž njim poleg zakona. To g. majori Sagadini na znanje i zahtevamo preiskavo proti tem orožnikom, da se takši slučaji naj več ne pripetijo v Prekmurji. V vednost pa tudi našemi g. poslanci v Belgradi. Ar dostakrat konkretne slučaje zahtevajo od njih demokrati.

Dom i svet.

Belgrad. V parlamenti se naša lűdska stranka dale bori za naše pravice. Vlada je postala že mehkejšega srca i rada bi popűstila pri razdelitvi orsaga na oblasti ali županije. Prekmurje dozdej najbolje stoji, ar se zahteve našega lűdstva upoštevajo. Naš poslanec zahtevajo, da Prekmurje postane oblast ali županija. Či to dosegnemo g. poslanec, so nam Prekmurcom vse dosegnoli i si zaslužijo večni spomin pri našem lűdstvi. Iz ministerskih krogov so zvedili, ka se njihove žele spunijo, Prekmurje z Medjimurjom bo edna oblast. A či so prekmurci ne zato, ka bi Medjimurje tudi k Prekmurji spadalo, naj v Belgrad odločno naznarijo, ka Prekmurje samo naj bo en vármegyűv ali županija (oblast.) I mi mislimo, da so vsi Prekmurci zato, da ostanemo sami v Prekmurji.

Vrednost dolarov páda. Nigda so valali 146 K, a zdaj že samo 122—123 K.

Pošta.

Amerikancom. Prosimo naše drage Amerikanske naročnike, naj nam določijo naročnino, dokeč je ešče več vreden dolar. Prosim Vas, ne spozabite se tudi z podpore na M. List. Samo poštnina nas košta v Ameriko do šestjezero koron. List ma tak malo naročnino, ka brez bogate naročnine i podpore vaše, ki mate delo, nikak ne more shajati, ar štamp samo Novin brez papira i brez pošte i brez vseh drugih potrošov košta **više jezero kron na teden.**

Flegar Kata Bakovci. Nega nindri pravde, da bi vi pismonoši 4 K. mogli vkraj dati, gda dobite svojo siromaško penzijo. To nišče nema juša želeli od vas. Penzija bo vekša. Če pa ste velika sirota, betežasti vi ali deca, naj vam doktor da svedočanstvo, prosite ž njim podporo v Ljubljani pa ešče dobite vekšo podporo za ednok.

Ascherl József

épitőmester,

épületfa, deszka, lécz és tűzifa kereskedését **junius 1-vel** ismét megnyitotta. A vevő közönség pontos kiszolgálásban részesül.

Olcsó árak.
„FATELEP“ Dolnja Lendava
(a posta mellett.)

Jožef Ascherl stavbenik
je zopet odpro z **1. junijom** v D. Lendavi (poleg pošte) svojo lesno trgovino. Prodaja vsakovrstni stavbeni les, deske late i drva. Vse po najfalejši cenah.
Točna postrežba.

Nasl. Marton Kalmana
Jožef Toplak
železna trgovina
v DOLNJOJ LENDAVI.

Priporačam: prvovrstni Portlandcement v vlagvaj in vrečaj, Mašinsko in Cilinder olije, Komposicia in Asbest za mlatilnice in mline. **Nadalje pak imam vsigdar vsake vrste železa in veliko izbiro druge razne železne robe.**
Nizke cene!!!

Tisk. E. Balkanji Dolnja Lendava.

Slovenci z staroga vogrskoga kraja! Pristopite k pomožnomi društvu

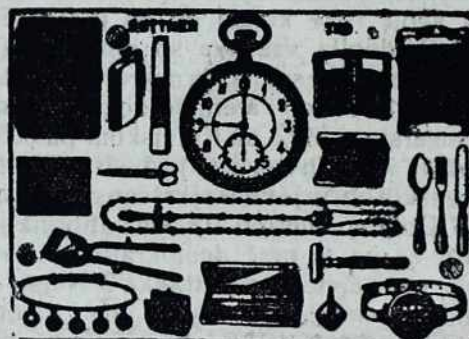
„SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

Društvo plača 7 dolarov skoz šest mesecov, po šestih mesecah pa 3 dol. 50 centov betežnim svojim kotrigam na teden. Za mrtvov kotrigov pa plača 300 dolarov.

Plačevanje odstrani društva se začne za 3 mesece, po vstopi če se pripeti beteg, včasi pa če pride smrt. Za to dobroto društvi kotrige plačajo samo eden dolar vstopnine ednok samo i članarine vsaki mesec 75 centov. Sprijmejo se moški i ženski spol od 16 let do 50. Vodstvo društvo je sledeče: predsednik Törnar Ivan, podpredsednik Markoja Ignac, paziteo računov Horvat Števan, vsi trije z Črensovec, tajnik Lebar Ivan, računovodja Gjorek Mihal, oba z Hotize, blagajnik Zver Matjaš z Polane, paziteo društva Markoja Ivan z Bistrice, odbornik za betežnike Černjavič Ivan, paziteo računov Raj Jožef, oba z G. Bistrice, vratar Franc Riznar z Štajara. **Zglasite se vsi na 957.**

W. 18. th. Str. pri g. Črnjavič Ivani.

Vsi Slovenje v to društvo!

Ščete dobro i poceni kupiti?

Najzanesljivejša

vöra je Suttnerova vöra!

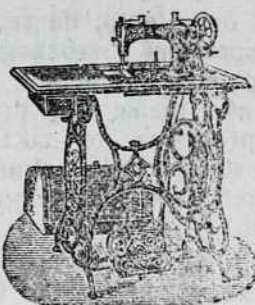
Niklasta, jeklena (ocelna) srebrna ali zlata vöra, vsaka Vas bo zadovojila. Tudi verižice (lančke), prstane, vühane, vsakovrstne dare, i potrebščine kak: škarje, nože, priprave za britje šibicneke (toke za špice) diamante za rezanje stekla (glaža), doze za smodke (cigare) i cigaretne, zapestnice itd. Vse dobro i poceni najdete v ceniki.

H. SUTTNER, Ljubljana, št. 945.

Štefan Huzjan

mehaničar

Dolnja Lendava hižna št. 63.

Ponüja
mašine
za
šivanje
na malo
i veliko,
vsako

vrstne za ženske i moške.

Trgovina z mešanim blagom

Franc Repič

Ljutomer

prodaja vse vrste pravoga farbarskoga drüka po K 38 m. i domače platno po K 40 m. V zalogih ma vseh vrst blago po najnižiših dnevnih cenah.

Leder, kože in

poplati.

Küpujem vsevrste sirovih kož. Vzemem sakovrstne sirove kože včimb, štere se izdelajo v fabriki. I. Sinigoj (poprej Steijer) v Lotmerki (Ljutomer). V zalogi imam vsevrste ledra i poplatov, vse šošarske potrebščine, kak tudi garantirani čisti tikveni oli po najnižišoj ceni. Vsaki naj si pogledne zalogo

Albin Sagadin

trgovina z ledrom v Beltincih.

Novi vozni red

na železnici Dolnja Lendava—Čakovec je od 1. junijuša 1921:

I. Vlak pride v D. Lendavo ob 12:49 opoldne
odide iz „ ob 1:40 popoldne
II. Vlak pride v D. Lendavo ob 11:26 opolnoči
odide iz „ ob 12:01 opolnoči